

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XLV. Docendi sunt Christiani/ q[uod] qui videt egenum/ & neglecto eo
dat p[ro] venijs/ no[n] indulge[n]tias Pap[a]e/ sed indignatione[m] dei sibi
vendicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

& solidā veritatē. Nam & S. Bona: & ceteri om̄s, quādo ī haec
materiā agentes sibi n̄is opponerent, ergo omitteda sunt reliq̄
bona opa. Respondent vnaū miter, neq̄ q̄. Quia cetera bona
opera sunt meliora, q̄ ad p̄mū cōfessione obrinendū. Pater ergo
conclusio. Cū hoc illi dicāt, qui tamē assertū indulgentias
esse thezaurū meritor. Chri & Ecclig. ¶ CON: XLIII.

Quia per opus charitatis/crescit charitas/& fit hō
melior/Sed per venias nō fit melior/sed tātū no a
peñā uberior.

Pater, Quia solū remissio poenarū ibi datur, nec indulgentias
plus valent, vt etiā om̄s concedunt, q̄ ut tollat poenas. At ab-
lato peñā non facit bonū, siue meliorē ia charitate.

¶ CON: XLV.

Docendi sunt Christiani/ q̄ qui v̄det egenum/ &
neglecto eo dat p̄ venijs/nō indulgētias Pape/sed
indignationē dei sibi vendicat.

Quia peruerit ordinē suprapositiū & contra id agit Ioan:
Si quis videntur fratē suū necessitatē h̄re, & clauserit viscera sua
ab eo, q̄uo manet i eo charitas dei. Hanc aut̄ necessitatē nostri
Sophilt̄ interprant̄ extremā, scz, vt charitati nūq̄ vel rarissimis
meliorū faciant op̄adi, cū tamē ip̄i, si in necessitate essent non
extrema, sed prima, vellent se iuuari, alios ȳo volūti iuuare,
cūiā exhalariū spiriū. Optimi sane Theologi & Ch̄iani, qui
faciant ho chominib⁹, qd̄ sibi vellent fieri,

¶ CON: XLVI. (libera/non p̄cepta)

Docendi sunt Christiani/ q̄ redēptio veniarū est

Satis id supra dixi, Q̄ venijs sunt de nūero eorū, q̄ licet, nō
aut̄ eorū quē expeditū. Quo mō in v̄et: lege libell⁹ repudij fa-
cīscū Zelotypie. Et in no: lege, lites & iudicia, ppter infirmos
imo, pp̄ duritiā v̄ram, inquit Chfus. Quę quicūq̄ egerit, co-
teraf poti⁹ q̄ cōmēdat, imo vt Glo: dicit li:v. de pe: & re: Qd̄
aut̄ & multi alijs meli⁹ facerent, vt p̄ se satisfacerēt, & nō redime-
rēt venias, quastū non nisi criminis redimere op̄ h̄nt.

¶ CON: XLVII.

Docendi sunt Christiani/q, n̄isi supfluis abūdet/
necessaria tenētur domini suę retinere/ & nequaq̄
p̄ venijs effundere.

Quia Ap̄lus dicit, Qui suis & maxie domesticis nō p̄uidet,
fidē negauit, & c̄ infideli deterior. Sed sūt multi, qui nec panē